

KAM JE ŠLO 400 MILIJONOV?

Odvetnik Miha Kozinc, mali delničar Luke Koper, ki je predsedoval nadzornemu svetu Luke v letih od 1994 do 2005, je na nedavni skupščini delničarjev, ki je obravnavala poročilo posebne revizije (pripravila jo je revizijska hiša PricewaterhouseCoopers (PwC)), izjavil, da je imela Luka Koper ob njegovem odhodu na računih in v depozitih za približno 200 milijonov evrov, ko je lani Roberta Česarja na mestu predsednika Lukine uprave nasledil dr. Gregor Veselko, pa je bilo približno toliko minusa. Spraševal se je, kam je torej šlo okrog 400 milijonov evrov, in zakaj ni to eksplicitno zapisano v poročilu PwC.

Nezadovoljne delničarje zanima tudi o nakupih nepremičnin v sežanski Orleški gmajni, zaradi česar je že v priporu poslanec Srečko Prijatelj, kjer naj bi bila Luka oškodovana še za 3,8 milijona evrov. Posebna revizija je po oceni uprave koprskeske Luke zaznala za vsaj 39 milijonov evrov oškodovanja. Zgolj v letu 2008 naj bi bilo iz naslova nakupa kapitalskih naložb v višini 27 milijonov evrov za osem milijonov evrov slabitev. Poročalo naj bi se še o poslih glede širitve prvega pomola, pa tudi glede poslova s podjetjem B.R.I.L., ki je dajalo Luki v najem delovno silo pri raztovarjanju in natovarjanju blaga. Hkrati je obstoječa uprava Luke dobila nalogo, da proti prejšnji upravi na čelu z Robertom Česarjem in/ali prejšnjemu nadzornemu svetu vloži v šestih mesecih odškodninske tožbe.

Morebitno 400-milijonsko oškodovanje bi pomenilo, da je bil vsak slovenski državljan v Luki prikrajšan za približno 140 evrov, ostalo izgubo pa bi nosilo približno 15 tisoč nedržavnih lastnikov Luke Koper. In ravno mali delničarji so na nedavni skupščini vnovič opozarjali, da je srž problema v statutu podjetja, ki omogoča, da lahko vodstvo Luke za posle v višini do 5 odstotkov osnovnega kapitala (približno do treh milijonov evrov) samo sprejema odločitve, za posle pa pridobiva šele naknadna soglasja nadzornikov, ko je posel (tudi škodljiv) že opravljen. Kljub vnovičnim pomislekom država še ne namerava spreminjati tega določila statuta Luke. Pa tudi proti revizijski hiši Deloitte, ki je očitno zelo površno preverjala poslovna poročila Luke Koper v preteklih letih, predstavniki države niso bili pripravljeni podpreti predloga Rajka Stankovića iz društva malih delničarjev MDS, po katerem bi revizijska hiša z zamudnimi obrestmi vred Luki povrnila stroške preteklih revizij, ustreznim organom pa bi se za omenjene revizorje predlagalo odvzem revizijske licence. Spomnimo, da je družba Deloitte že imela afero, ko je v Merkurju "spregledala" preplačan nakup Bofexa (trgovin Big Bang), revizorka Alenka Podbevšek pa je za kratko postala celo članica Merkurjeve uprave.

S podobnimi težavami iz poslovanja v preteklosti se sooča tudi Luki Koper sosednja Intereuropa, katere četrtinska lastnica je ravno Luka. "Zapletlo se ji je" vsaj zaradi logističnega centra v Rusiji, kjer je pomembno vlogo odigral tudi Janez Škrabec (Riko). Kot v primerih Pivovarne Laško in Istrabenza je bila nekdaj uglednim slovenskim podjetjem storjena velikanska materialna škoda in v veliki meri zapravljen ugled podjetij, ker vodstva niso znala ali hotela voditi posle, za kar so bila tudi plačana, ampak so se raje ukvarjala s prevzemanjem podjetij, ki so jih vodila ali pa njihovim izčrpavanjem s škodljivimi posli prek posrednikov. Srčika problema pa se skriva v škodljivem kadrovanju v preštevilnih slovenskih podjetjih s pomembnim državnim lastništvom, kjer bolj kot strokovnost štejeta politična pripadnost in osebna prijateljstva.